

[Ole Bjørn Kraft.]

tion med lærermangel er et meget vigtigt argument. Jeg er glad for de ord, som er kommet fra forskellig side her under debatten, både fra repræsentanten for amtskredsen og nu fra den sidste taler, som repræsenterer Ålborg bys interesser, for det viser, at der ikke er noget modsætningsforhold.

Jeg er naturligvis i modsætning til det ærede medlem hr. Gøting lidt ængstelig for at løbe den risiko, at den højtærede undervisningsminister skulle kalde mig Mads. Det ville være en sørgelig dag for mig, hvis det skete, men jeg er enig med det ærede medlem hr. Gøting i, at der ikke er nogen risiko for elevmangel. Jeg er aldeles sikker på, at de to seminarier i Ranum og Ålborg skal få elever nok, og jeg vil altså gerne lægge mit ord i vægtskålen til støtte for de synspunkter, der har været ført frem for, at den højtærede undervisningsminister med venlighed bør se på disse interesser.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg vil gerne takke både ordførerne og alle andre, der har haft ordet, for de mange gode råd, jeg har fået ud over dem, jeg allerede havde fået i forvejen.

Må jeg til indledning sige et par ord om det, som i sidste del af debatten har optaget sindene så stærkt: et nyt seminarium i Ålborg. Ålborg er ikke den eneste by, som gerne vil have et seminarium. Det er jo meget storsindet, når Ålborg siger, at man slet ikke tænker på at skade Ranum seminarium. Det tror jeg Ranum vil sætte pris på at høre, men da Ranum har halvdelen af sine ca. 400 elever fra Ålborgs opland, og da yderligere Hjørring seminarium har 40 pct. af sine elever fra Ålborgs opland, er jeg ikke alt for sikker på, at de to seminarier forstår storsindet så helt i spørgsmålet om, at Ålborg ikke vil skade dem. Jeg tror, at man må se spørgsmålet under en samlet synsvinkel. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft hævder, at den nordlige del af landet, Nordjylland, er forfordelt, men jeg ved dog ikke, om man kan sige, at Nordjylland er så dårligt stillet seminariemæssigt, når der ligger et seminarium i Ranum og ét i Hjørring. Der er i hvert fald andre egne af landet, der er langt dårligere stillet; men det forhindrer jo ikke, at man kan

diskutere det hensigtsmæssige i beliggenheden af de seminarier, som findes i Nordjylland. Jeg tror blot, man må gøre sig klart, at man ikke for sikkert skal regne med, at der er brug for seminarier både i Ranum, i Ålborg og i Hjørring. Men da man i Hjørring for tiden bygger et nyt seminarium, tror jeg, man må overveje, om det er hensigtsmæssigt på samme tid at oprette et seminarium til foruden det i Ranum, idet det jo uvægerlig vil få indflydelse på elevtilgangen oppe nordpå.

Til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, som interesserer sig for Ranum og for at bevare seminariet dér og bad om at få besked på, hvad ministeriet tænker sig med hensyn til Ranum, kan jeg sige, at vi overvejer, om der vil være mulighed for at oprette et statsseminarium i Ålborg, men jeg tror, man må gøre sig klart, at så bliver der ikke brug for seminariet i Ranum. Begge dele vil jeg ikke anse det for muligt at drive. Da Ranum seminarium, hvis det skal oprettholdes, nødvendigvis må udbygges for millionbeløb, måske 2-3 mill. kr., ved jeg ikke, om det er helt forsvarligt at sige: vi udbygger Ranum og giver samtidig tilladelse til at påbegynde et nyt seminarium i Ålborg; tilgangen af elever er, som jeg før har nævnt, sådan, at ca. halvdelen af eleverne på Ranum kommer fra Ålborgs opland, og at ca. 40 pct. af eleverne på Hjørring seminarium også kommer fra Ålborgs opland. Jeg skal sige til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, at vi i høj grad overvejer spørgsmålet om seminarierne i Nordjylland, og jeg håber, vi skal nå til et resultat — jeg ved ikke, om det kan tilfredsstillende alle parter — men et resultat, der i hvert fald kan gives en virkelig saglig begrundelse for. Jeg mener i øvrigt, at vi også må tænke på andre seminarier, når vi drøfter et seminarium i Nordjylland.

Debatten i dag har tilskyndet mig til at overveje også andre muligheder for at bygge seminarier. Der gør sig jo to synspunkter gældende, som jeg nævnte, da jeg havde ordet første gang, nemlig om man skal tilstræbe at få meget store seminarier — også større end de største, vi kender nu — eller om man i højere grad skal interessere sig for at få seminarier af noget mindre størrelse. Det sidste vil jo i øjeblikket kræve flere lærerkræfter og vil også bygningsmæs-